ప్రియమైన నాన్నగారికి

ఓరుగంటి వేణు గోపాలకృష్ణ

నాన్నగారిని చూసి నాలుగేళ్ళయ్యింది. ఎప్పటికప్పుడు వెళ్దామనుకుంటూంది. చూస్తూండగానే ఏళ్ళు గడిచిపోయాయి. నాన్నగారికి బాగులేదని అన్నయ్య చెప్పడంతో వెంటనే ప్రయాణానికి సిద్ధమయ్యింది ప్రవంతి. "సీరియస్ ఏమీ కాదు. వీలుచూసుకుని రా" అని అన్నా సరే ఇంక వుండలేక పోయింది. భర్త ప్రసాదుకీ, కొడుక్కీ ఏర్ పోర్టులో వీడ్కోలిచ్చి విమానం ఎక్కినది మొదలు ఎప్పుడెప్పుడు నాన్నగారిని చూస్తానా అని ఎదురుచూపులు చూసింది.

హైదరాబాదులో విమానం దిగిన వెంటనే అన్నయ్యా వదినా కనిపిస్తారేమోనని చూసి వాళ్ళు కనిపించకపోవడంతో కంగారు పడింది. అన్నయ్య స్నేహితుడు వేంకటరమణ కనిపించితన కార్లో కాకినాడ తీసుకురమ్మన్నాడని చెప్పడంతో గుండె గుభేలుమంది. ''నాన్నగారెలా వున్నారు?'' ఏం సమాధానం వినవలసివస్తుందో అని గుండె గుప్పెట్లో పెట్టుకుని అడిగింది. "నాన్నగారు బాగున్నారు. చైతన్యకి ఆఫీసులో అర్జెంటు పని వుందని నన్ను పంపించాడు" అని చెప్పాడు.

నాన్నగారిని చూసే సమయం దగ్గిరపడుతున్న కొద్దీకంగారు పట్టలేక పోతోంది. ఇన్నాళ్ళ తరవాత నాన్నగారినీ అమ్మనీ చూస్తున్నందుకు ఓ పక్కనుంచి ఆనందంగా వున్నా, ఇంకోపక్కనుంచి, నాన్నగారిని ఏ పరిస్థితిలో చూడవలసి వస్తుందో అని మనసంతా అస్థిమితంగా వుంది.

గుమ్మంలో అడుగు పెడుతూనే అన్నయ్యా వదినా నవ్వుతూ ఆదరంగా పలకరించేసరికి "హమ్మయ్య" అని స్థిమిత పడింది. నాన్నగారికోసం చుట్టూ చూస్తుంటే "నాన్న గారు నిద్ర పోతున్నారు. కంగారేం లేద"ని వదిన చెప్పడంతో కొండంత బరువు దించినట్టయ్యింది. ఎప్పుడూ గుమ్మంలోకి అడుగు పెట్టిన వెంటనే ఎదురొచ్చి ప్రేమనిండిన కళ్ళలో నీళ్ళు పొంగిపోతూండగా, ఉద్వేగంతో గద్గదమైన గొంతులోంచి మాట రాక కేవలం భుజం మీద చెయ్యి వేసి తనని లోపలికి తీసుకు వెళ్ళే నాన్నగారు... అలా మంచం మీద పడుకుని వుండే సరికి మనసంతా అదోలా అయ్యిపోయింది.

"నువ్వు స్నానం అదీ చేసిరా ఈ లోపల నాన్నగారు లేస్తారు" అని అన్నయ్య చెప్పినా ఆగలేక నాన్నగారి మంచం మీద కాళ్ళ దగ్గిర కూర్చుంది. నాన్నగారి పాదాలు తాకితే గోదావరి నీళ్ళలో చెయ్యి పెట్టినంత హాయి కలిగింది.

స్నానాదులు ముగించి వచ్చేసరికి నాన్నగారు లేచి వుండడం చూసి "నాన్నగారూ...!" అంటూ గబగబా దగ్గిరికి వెళ్ళింది. నాన్నగారిలో మునుపటి ఉత్సాహం కనిపించకపోయేసరికి ఆశ్చర్యపోయింది. గబగబా దగ్గిరికి వచ్చిన ప్రవంతిని యధాలాపంగా చూసారు. పక్కనే వున్న భార్య సావిత్రికేసి "ఎవరీ అమ్మాయి?" అని అటు చూసేసరికి ప్రవంతికి అర్ధం కాలేదు.

"నాన్నగారూ, నేనండి! మీరెలా వున్నారు?" ఇప్పుడే నిద్రలేచారు కాస్త డిస్ ఓరిఎంట్ అయి వుంటారు అనుకుంది. కానీ ఆయన మాత్రం గుర్తు పట్టనట్టు చూశారు.

"నేనండీ నాన్నగారూ, ప్రవంతిని" నాన్నగారికి తన పేరు చెప్పి పరిచయం చేసుకోవలసి వస్తుందని కలలో కూడా ఊహించలేదు.

Telugu Jyothi Special Issue April 08

నాన్నగారు తనని గుర్తు పట్టలేకపోయారు అన్న విషయం అర్థం చేసుకోడానికి కాస్తంత సమయం పట్టింది. అర్థం అయిన క్షణంలో కుప్ప కూలిపోయింది. భళ్ళున దుఃఖం వచ్చింది.

"అమ్మాయి స్రవంతి, మిమ్మల్ని చూడాలని అమెరికానుంచి వచ్చింది'' అన్న అమ్మ మాటలకి నాన్నగారి కళ్ళల్లో శూన్యం... సారించిన దిక్కు శూన్యం.. చూపించిన ఉత్సాహం శూన్యం... జ్ఞాపకాలు శూన్యం.

నాన్నగారికి 'డిమెన్షియా' అని అర్థం అయినవెంటనే దుఃఖం కట్టలు తెంచుకుని వచ్చింది. అన్నయ్యని పట్టుకుని నిస్సత్తువగా వాలిపోయింది. చైతన్య మౌనంగా స్రవంతిని పక్కకి తీసుకువెళ్ళాడు. అన్నయ్య చేతుల్లో ముఖం దాచుకుని వెక్కి వెక్కి ఏడ్చింది. కన్నీరు మున్నీరై ఏడ్చింది.

కాకినాడలో వున్నన్ని రోజులూ ప్రతీరోజూ ఎన్నో సార్లు ప్రయత్నించింది నాన్నగారితో మాటలు కలపడానికి. నాన్నగారికోసం తను తీసుకువచ్చిన స్వెటరు చూపించింది. చేతిలో పెడితే కాసేపు అటూ ఇటూ తిప్పి చూసి తొడుక్కున్నారు. స్రవంతికి ఎంతో ఆనందం వేసింది. ప్రతీరోజూ పొద్దున్నే లేచి కాఫీ కప్పు పట్టుకుని నాన్నగారికి ఇచ్చి తను పక్కన కూర్చుని తాగుతూ చిన్నప్పటి కబుర్లు ఎన్నో చెప్పింది. కొన్ని గుర్తున్నట్టు చూసేవారు. చాలామటుక్కు మౌనంగా వినేవారు. ప్రసాదునీ, బాబునీ ఫొటోలు చూపించింది. బాబు ఫొటోలు చూపించినప్పుడు "ఎవరు? చైతన్యా?'' అని అడిగారు. ఆశ్చర్యం వేసింది. చిన్నప్పుడు అన్నయ్య బహుశా ఇలాగే వుండేవాడేమోననుకుంది.

ఎంత ప్రయత్నించినా నాన్నగారు తనని మరచిపోవడం అన్నది ఎలా సాధ్యమో అర్థం కాలేదు. నాన్నగారికీ తనకీ వున్న బంధం చాలా ప్రత్యేకమైనది. తననొక పరిపూర్ణ వ్యక్తిగా తీర్చిదిద్ది, మంచి నడవడిక అభిరుచులు, జీవితమ్మీద సరి అయిన దృక్పథమూ నేర్పింది నాన్నగారు. నిశ్చలమైన, నిర్మలమైన ప్రేమకి ప్రతీక నాన్నగారు. ప్రతిఫలాపేక్ష లేకుండా తనని అమితంగా ప్రేమించిన వ్యక్తి నాన్నగారు. తనని అంత అతిగా ప్రేమించే నాన్నగారు తనని ఎలా మరచిపోగలిగారు? అంతగా ప్రేమించిన వ్యక్తి ఎదురుగా వుండి కూడా ఎంతో దూరం.

చిన్నప్పటినుంచీ నాన్నగారు మేరుపర్వతంలా తనకి అండగా వుండేవారు. ఇంటిలో అన్ని పనులూ చేసేది అమ్మే అయినా నాన్నగారు తనకో ప్రాణ స్నేహితులుగా వుండేవారు. ఏ విషయమైనా నాన్నగారితో చెప్పుకునేది. చిన్నప్పుడు ఒకటో తరగతిలో స్కూలునుంచి వస్తూ కింద పడిపోతే పలక పగిలిపోవడం దగ్గిరనుంచీ యూనివర్సిటీలో జరిగిన ఎలెక్షన్లలో తను కల్చరల్ సెక్రటరీగా ఎన్నికవడంవరకూ ఎన్నో కబుర్లు చెప్పేది. నాన్నగారు ఎంతో ఆసక్తితో విని అన్నీ ఎనాలిసిస్ చేసేవారు.

అన్నింటికన్నా ముఖ్యంగా తనకి సాహిత్య ప్రపంచాన్ని చూపించింది నాన్నగారు. చిన్నప్పటినించే వ్యాకరణమూ ఛందస్సూ చెప్పేవారు. ఛందస్సు కష్టమని తనంటే తేటగీతి పద్యం వ్రాయడం ఎంత సులభమో చెప్పేవారు "ఛందస్సు కంటే భావుకత్వమే ముఖ్యం'' అని తను వాదిస్తే "చక్కనైన భావనకి ఇంకాస్త అలంకారం చేస్తే తప్పు లేదు'' చెప్పేవారు.

నాన్నగారికి పెళ్ళయిన కొత్తల్లో, పువ్వులా సుకుమారంగా వున్న అమ్మని తన స్నేహితులకి పరిచయం చేస్తే వాళ్ళంతా " చంపకమాల లాంటి సావిత్రికి శార్దూలంలాటి సోమేశ్వరం'' అని అన్నారుట. ఆ సంగతి చెప్పి ఎంత నవ్వే వారో. అప్పుడప్పుడు నాన్నగారు అమ్మని "ఓ చంపకమాలా కాస్త చారు పెట్టవోయ్ ఇవ్వాళ!'' అనే వారు. తామంతా పగలబడి నవ్వేవాళ్ళు.

Telugu Jyothi Special Issue April 08

నాన్నగారికి విశ్వనాథ సత్యనారాయణగారంటే ఎంతో ఇష్టం. తనకు ప్రసాద్‌తో పెళ్ళయి అమెరికా వచ్చేసేటప్పుడు నాన్నగారు విశ్వనాథ వారి "చెలియలికట్ట" పుస్తకం ఇచ్చారు. చిన్నప్పుడు నాన్న పక్కలో దూరి కథ చెప్పమని మారాంచేస్తే కాశీమజిలీ కథలనుంచీ కాశ్మీరపట్టమహిషి కథల వరకూ చెప్పేవారు. "కొత్త రకం కథ చెప్పు నాన్నా" అని తను అడిగితే "హాహాహూహూ" కథ చెప్పేవారు. అది తనకి చాలా ఇష్టమైన కథ. లండను ట్రెఫాల్గరు స్క్వేర్‌లో ఒక గుర్రం వాయులీనం వాయించి ప్రజలందరినీ సమ్మోహితుల్ని చేసి అలా ఆకాశంలోకి అంతర్ధానం అవడం తానెంత తన్మయత్వంతో వినేదో నాన్నగారంత తన్మయత్వంతో చెప్పేవారు. నాన్నగారు కథలు చెపుతుంటే గుండె పులకరించిపోయేది.

సాహిత్యం మీద తనకి అభిలాష కలిగించింది నాన్నగారు. "సాహిత్యంలో నీకిష్టమైన ప్రపంచాన్ని నువ్వు నిర్మించుకోవచ్చునమ్మా" అని తనకి ప్రపంచాన్ని చూపించిన నాన్నగారి ప్రపంచంలో ఇప్పుడు తానొక అనామిక .. ఒక అజ్ఞాత వ్యక్తి... అడవిలో రాలిన ఒక కట్టిపుల్ల!

"గత కొన్నేళ్ళుగా నాన్నగారు కొద్ది కొద్దిగా విషయాలు మర్చిపోతూవుండడమూ, అడిగిన ప్రశ్నే మళ్ళీ అడుగుతూ వుండడమూ చేసేవారు కానీ ఎప్పటివో చిన్నప్పటి విషయాలు మాత్రం గుర్తుంటాయి. పెద్ద వయసులో అది సహజమని వూరుకున్నాం" అని అన్నయ్యా వదినా చెప్పారు... 'డిమెన్షియాలో' మొదటి స్టేజ్ అన్నమాట అనుకుంది ప్రవంతి

"ఏదీ పట్టనట్టు ఉండేవారు, అప్పుడప్పుడు మాత్రం చిన్నప్పటి విషయాలను గుర్తు తెచ్చుకుంటూ వుండేవారు" అని అమ్మ చెప్పింది. ఆ మధ్యోసారి తనని "ఓ చంపకమాలా!" అని పిలిచారుట. "ఇదివరకు అన్ని విషయాలూ ఎంతో ఆసక్తిగా వినేవారూ, చెప్పేవారూనూ. ఈ మధ్య ఏమిటో బొత్తిగా ఋషి అయిపోయారు. కర్మ పరిపక్వం అయిపోయింది ఆయనకి. నేను మాత్రం ఈ ప్రాపంచిక విషయాల్ని పట్టుకుని వేళ్ళాడుతున్నాను. కనీసం నన్నైనా గుర్తు పట్టగలుగుతున్నారు. ఇది కూడా ఎన్నాళ్ళో మరి?" కంట తడి పెట్టుకుంది అమ్మ... ప్రాణంలా ప్రేమించిన వ్యక్తి, అర్థ శతాబ్దం జీవితం కలిసి పంచుకున్న వ్యక్తి మనసులోంచి, మస్తిష్కంలోంచి మనం జారిపోతున్నాం అన్న భావన ఎంత బాధో భాషలో వ్యక్తం చేయలేనిది. అమ్మని నేనేమని ఓదార్చగలను?

అమ్మనొక్కత్తినే గుర్తు పడతారట, అన్నయ్యని కూడా అప్పుడప్పుడు గుర్తు పట్టి మళ్ళీ మర్చిపోతూంటారుట. అన్నయ్య అన్నాడు - "మీ అమెరికాలో దీన్ని ఆల్జైమర్స్ అని అంటారుట కదా?".

కాకినాడలో మూడు వారాలు గడిపింది. తన సెలవులయిపోయి ఇంక వెళ్ళిపోయే రోజు దగ్గర పడుతుంటే మనసంతా బెంగ. అన్నయ్య ఎంత ఓదార్చినా కడుపులో బెంగ, గుండెల్లో బాధ తగ్గ లేదు. తాను కూడా నాన్నగారి దగ్గరే వుండి వుంటే తనను మర్చిపోయి వుండేవారు కారేమో! కనీసం నోరారా "ప్రవంతీ" అని పిలిచేవారేమో! తానిప్పుడేమి చెయ్యగలదు? వెళ్ళిపోయేరోజు పూర్తిగా నాన్నగారినే అంటిపెట్టుకుని వుంది. ఆఖరికి బరువెక్కిన గుండెలతో గుడ్లనీరు కుక్కుకుని కాళ్ళకి దండం పెట్టి "వెళ్ళొస్తా నాన్నగారు" అని చెప్పి ఆపైన గుండె గొంతులో అడ్డుపడిపోయి వెక్కి వెక్కి ఏడ్చేసింది.

నాన్నగారు అదే నిశ్చలతతో కాసేపు చూసి - "నువ్వు చంపకమాల కదూ!.." అన్నారు. ఒక్కసారి అందరూ ఆనందాశ్చర్యాలతో చూశారు. అమ్మ చిన్నప్పుడు ఇలా వుండేదన్న మాట అనుకుంది ప్రవంతి.

Telugu Jyothi Special Issue April 08

"అమ్మాయి స్రవంతి. వెళ్ళొస్తాను అని చెబుతోంది" అమ్మ అంది.

"వెళ్ళగానే వుత్తరం రాయి" యథాలాపంగా చెప్పారు నాన్నగారు. "రైల్లో కిటికీలోంచి చేతులు బయటకు పెట్టకు". నవ్వాలో ఏడవాలో అర్థం కాలేదు.

''విమానంలో అమెరికా వెళ్తోంది.. అమ్మాయి'' అని చెప్పింది అమ్మ. "ఒహో" అని లోపలికి వెళ్ళిపోయారు నాన్నగారు.

హైదరాబాదు వరకూ వచ్చాడు అన్నయ్య. ఏర్ పోర్టులో ఫ్లైటు వచ్చేవరకూ చాలా మాట్లాడుకున్నారు. "నువ్వు బెంగపెట్టుకుని ఆరోగ్యం పాడు చేసుకోకు. నీకు చిన్న పిల్లవాడున్నాడు, ఉద్యోగం వుంది. జాగ్రత్తగా వుండు. నీకు వీలయినప్పుడల్లా వచ్చి నాన్నగారిని చూస్తూ వుండు" అన్నాడు.

"అవును నాన్నగారికోసం కాకపోయినా నా కోసమైనా వస్తాను' అనుకుంది. విమానంలో కూర్చుని ఆలోచిస్తూ వుంటే మనసంతా ఆందోళనతో నిండిపోయింది. ఏమి చెయ్యగలదు తను? పోనీ అమెరికా వదిలి కాకినాడ వచ్చేసేయగలదా? ప్రసాద్ కెరియరో మరి? ఏమిటో ఇలాగ నాన్నగారికి ఇంత దూరంగా వున్నాను అని బాధ పడింది.

అలా కిటికీలోంచి బయటకి చూస్తూంటే చిన్నప్పటినుంచీ నాన్నగారు చెప్పిన బోల్డన్ని విషయాలు గుర్తుకొచ్చాయి. ముఖ్యంగా నాన్నగారు తనకి సాహిత్యం గురించి చెప్పడం. తనచేత కవితలు రాయించడమూ - ఆరో తరగతిలో అనుకుంటా తానొక కవిత రాసింది - "మా నాన్న- వెన్నకన్నా మెత్తన, వెన్నెల కన్నా చల్లన, పనసతొనల కన్నా తియ్యన - మిన్న వేరెవరు లేరు మా నాన్న కన్నా!" అది చదివి ఎంత మురిసిపోయారో.

నాన్నగారు కాకినాడలో పి.ఆర్.గవర్నమెంటు కాలేజ్‌లో తెలుగు లెక్చరరుగా పనిచేసేవారు. కాలేజీలో అల్లరిచేసే ఆర్ట్స్ విద్యార్థులకి కూడా కృష్ణావర్ఝల సోమేశ్వర శర్మ గారంటే ఒక శార్దూలమే! నాన్నగారు తిక్కన నుంచి తిలక్ వరకూ, మాదయగారి మల్లన నుంచి మాక్సింగోర్కీ వరకూ అనర్గళంగా మాట్లాడేసరికి ఎంతో గౌరవం ఇచ్చేవారు. నన్నయ్య గురించీ నగ్నముని గురించీ, యద్దనపూడి, యండమూరి గురించి వుత్సాహంగా మాటలాడేవారు. ఆంగ్ల సాహిత్యంలో "స్ట్రీమ్ ఆఫ్ కాన్షియస్‌నెస్" అంటే చైతన్య స్రవంతి అన్న విషయం ఎంతో నచ్చిపోయి పిల్లలిద్దరికీ ఆ పేరు పెట్టుకున్నారు.

విశ్వనాథ సత్యనారాయణ గారి విషయమైతే మనసు మైమరచి పోయి మాటలాడేవారు. ప్రబంధాల నుంచి సైన్సు ఫిక్షన్ వరకూ రాసిన కవి, పండితుడు తెలుగు నేలమీదే కాదు, ప్రపంచంలో ఇంకొకరు పుట్టలేదంటారు. జాషువా 'గబ్బిలం' నుంచి జే.ఆర్.ఆర్.టోల్కీన్ 'సిమరెలియన్' వరకూ నగరాలూ నైసర్గికాలూ దాటించి ప్రపంచాన్ని సందర్శించడానికి తనకు బాట చూపించిన నాన్నగారు ఇంక వుండి కూడా లేనట్టేనా?

తనకు అక్షరాభ్యాసం చేసిన రోజున ఆడపిల్లైనా మగపిల్లాడైనా ఒకటే అని - ఇదే ఉపనయనం అని చెప్పి తనకు గాయత్రీ మంత్రం బ్రహ్మోపదేశమిచ్చారు నాన్నగారు. తీర్చుకుంటే తీరేదా ఆ ఋణం?

నాన్నగారు జీవితంలో వున్న అన్ని అనుభవాలనీ అనుభూతుల్నీ ఆస్వాదించమనేవారు. అలాంటి మనిషిలో అంతర్గతంగా వుండే ఆ ప్రేమ ఏమయిపోయింది?

స్రవంతికి ప్రేమ తత్వం అంటే ఏమిటో అర్థమవసాగింది. మనిషిలో వున్న శక్తి అంతా ఏదో ఒక విషయమ్మీద వుండే ప్రేమ వలనే వచ్చింది. కదిలేదీ

Telugu Jyothi Special Issue April 08

కదిలించేదీ పెను నిద్దర వదిలించేదీ - ఆ చైతన్యం - ఆ శక్తి లోపల ఉన్న ప్రేమ. గాలీ వెలుతురూ నీరూ లాంటి ప్రేరణలు బయట వున్నా, విత్తనం మాత్రం మనలోనే వుందన్న మాట. అవసరాలు, అనుబంధాలూ ప్రేరణలయితే ప్రేమ బీజం మాత్రం వ్యక్తి మనసులోనే వుందన్న మాట. కర్మ పరిపక్వం అంటే ఆ లోపలున్న శక్తి సన్నగిల్లిపోవడమా? పురావాసనలు తీరిపోవడం అంటే ఇదేనా? నాన్నగారు ఈ పార్థివ శరీరం విడచి ఇంకో జన్మ పొందడానికీ, ఈ బంధాలన్నీ తెంచుకుని వెళ్ళిపోడానికి సిద్ధం అవుతున్నారా?

మేఘాల్లో నాన్నగారి ముఖం కనిపించింది. చెయ్యి జాపి తాకబోయింది. కిటికీకి చెయ్యి తగిలింది. అప్పుడు "కిటికీలోంచి చేతులు బయట పెట్టకు" అన్న నాన్నగారి మాటలు గుర్తుకొచ్చి నవ్వొచ్చింది.

నాన్నగారు ఋషిగా మారిపోయినా నేనింకా మనిషినేగా. నాకు నాన్నగారు కావాలి. నాన్నగారి ప్రేమ కావాలి. నాలో రక్తం నాన్నగారిది, రక్తమై ప్రవహించే జ్ఞాపకాలు నాన్నగారివి. బీజాక్షరాల్ని నాకు నేర్పిన నాన్నగారికి ఆ అక్షరాలే కానుకగా అర్పిస్తాను. గుడిలోని జ్ఞాపకాల గంటలు నాన్నగారికి వినిపిస్తాను. నాన్నగారంటే నాకెంత ఇష్టమో నాన్నగారికి వుత్తరాలు రాస్తాను. చిన్నప్పటి విషయాలన్నీ గుర్తు చేస్తూ రాస్తాను. భావకవిత్వం రాస్తాను. నా గుండెలని కాగితమ్మీద పరుస్తాను. ఏమో ఎప్పుడో ఒకసారి స్పందిస్తారేమో. "అమ్మా, స్రవంతీ!" అని పిలుస్తారేమో. ఒక్కసారి ఆ పిలుపు విని పులకరించి పోవాలి నేను.

ఉద్వేగంతో చేతులు వణుకుతుంటే, ఉప్పెనలో గోదారిలా కన్నీరు ఉరుకుతుంటే... కాగితమూ కలం తీసి మొదలు పెట్టింది. -

"ప్రియమైన నాన్నగారికి..."

ఒరుగంటి వేణుగోపాల కృష్ణ

భార్య వసుంధర, పిల్లలు గాయత్రి, సిద్ధార్థలతో న్యూజెర్సీలో నివాసం. నాటకాలూ, సాహిత్యమూ, చిత్రలేఖనాల్లాంటే, ఆకాశమంత ఇష్టమూ,, ఆవగింజంత ప్రవేశము. సగోత్రీకుడని కాబోలు, బమ్మెర పోతన అంటే వల్లమాలిన అభిమానం. సాహిత్యం మీద అభిరుచి కలుగజేసిన అన్నయ్యంటు అవ్యాజమైన ప్రేమ.

వ్రాలిన సంజల న్మరలి వచ్చెడు గోవుల బాటు తీయగా
దోలెడుదాక త్రాడులును దుత్తలు నావల బెట్టి సిగ్గులన్
సోలెడు చిన్నదాన యెటు చూచిన నెవ్వరు లేని చోట ను
య్యాలల నెక్కి యూగ మనసయ్యెడు నీవును నేను వేడుకన్!

అబ్బూరి

Telugu Jyothi Special Issue April 08